

INDEX

L'Autor:.....pg.1

Temes i obres

Resumen del llibre:.....pg.2

Tema.....pg.2

Personatges principals.....pg.2

JORDI COCA

Jordi Coca va néixer a Barcelona el 1947. Va començar la seva carrera literària amb la novel·la *Un d'aquells estius (Els Lluïsos)*. Va aconseguir el premi Josep Pla amb *La japonesa* en el 1992, el Premi Nacional de la Crítica amb *Louise (un conte sobre la felicitat)* en el 1993. També el premi Ciutat de Palma amb *Dies meravellosos* (1996) i el Premi Ramon Muntaner de Literatura Juvenil amb *La faula dels ocells grecs* (1997). També ha fet versions al català d'autors com Maurice Maeterlinck i del poeta japonès Matsuo Bashô.

El seu estil: Jordi Coca un dels escriptors que en els anys setanta i primera meitat dels vuitanta va renovar la narrativa catalana. Va començar la seva carrera als vint-i-quatre anys, en l'any 1971, amb la novel·la *Un d'aquells estius*. En aquella època d'iniciació, dos escriptors catalans van ser una gran influència per a ell. El primer autor que li interessa és Joan Brossa. Escriu un llibre en què el propi critica les seves idees que es va anomenar *Joan Brossa o el pedestal són les sabates*. L'any 1973 repeteix aquesta idea i ho fa amb un altre escriptor, Manuel de Pedrolo amb el títol de *Pedrolo perillós?* Més tard va treballar en uns projectes del tot autònoms, dels quals només ha conservat *Sopàrem a Royal*, *Incidents a l'horitzó* i *El cor de les coses*.

A partir dels anys 1982-1983 el seu interès per la narrativa va disminuir considerablement a causa de la dificultat de trobar una solució conciliadora de les dues tendències que l'atreïen. També hi va haver un problema d'esgotament, de fatiga per la perquè es dedicava molt a la literatura però no li donaven res a canvi o molt poc. Això li va fer obrir un parèntesi de tres anys. Va deixar d'escriure i va fer possible que les seves idees descansessin una temporada.

Més tard, l'any 1995, va publicar el volum *El cor de les coses*, que aplega els textos de Jordi Coca escrits entre 1973 i 1990 (a excepció d'*Alta comèdia*) que fins llavors es trobaven dispersos o descatalogats. Tanmateix, la vinculació de Jordi Coca amb la literatura no se centra únicament en la narrativa. Cultiva també la poesia i ha fet versions de poemes del japonès Matsuo Bashô. També ha realitzat versions teatrals de l'autor simbolista Maurice Maeterlinck, amb el títol de *Quatre variacions sobre la mort* (1984).

RESUMEN

Aquest llibre es sobre la vida d'un nen disminuït, narrada en primera persona i el seu començament en despertar els seus sentits. Aquest nen ens explica un món que nosaltres mai em conecem un món en que el més mínim detall és important un món particularment íntim, allunyat de les sensacions que les persones del seu entorn tenen de la realitat.

El punt de vista del protagonista ens explica la seva infantesa. Ens explica els dies d'una manera pausada, monòtona. Aquest llibre està com dividit en episodis en un visiten al pediatre en l'altre els dies que passa a la platja. També ens expliquen les estades a casa de l'àvia, la companyia del gat o l'aprenentatge a l'escola. Tot aquesta monotonia desapareix quan el noi coneix a una nena afectada per la síndrome de Down, la japonesa. A partir d'aquesta trobada els sentiments de aquest inofens nen surten a la superfície i es concentren a la japonesa. En la constant obsessió per retrobar la noia el nen s'hi comença a donar compte de que el món no és tan tranquil com ell ho imaginava sinó frenètic, ràpid. El protagonista decideix caminar sense repòs fins a trobar el seu autèntic objectiu: la japonesa. Serà la primera decisió de la seva vida, la gran decisió.

Tema

La soledat és el tema central de *La japonesa*. Una soledat que segurament em sentim nosaltres alguna vegada, quan sentim que no entenem el que passa al voltant nostra que estem com perduts, sols, nosaltres i el món, ningú més. Però després poc a poc comencem a comprendre (com passa amb el protagonista) fins que al final la soledat ja no està sola sinó acompanyada.

PERSONATGES:

N'hi ha dos personatges principals, el noi i la japonesa

- El protagonista és un nen autista, encara que mai ens ho diuen, es dedueix. El noi es troba incapacitat per el seu món amb el món extern. Somnia despert, reacciona a alguns estímuls amb un instint proper a la violència. Es troba, en definitiva, incòmode i sense poder comunicar-se. L'aparició de la japonesa trenca tota la seva manera de pensar i apareixen sensacions que mai ha experimentat.
- La japonesa és el nom que el protagonista dona a la nena de l'escola que té els cabells negres i les mans i els peus delicats. Creu que és japonesa a causa de la forma dels seus ulls. Aquesta nena fa que el protagonista creguessi en algú i per això reaccionar viu.

LA JAPONESA

JORDI COCA